

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 8428-06-19 חיים בר דוד ואח' נ' נילי בורנשטיין ואח'

לפני כבוד השופטת עידית ברקוביץ

המבקשת (הנתבעת 1) **נילי בורנשטיין**
 ע"י ב"כ עו"ד ספי ריבה /אן גילי כהן ארזי

נגד

המשיבים (התובעים) **1. חיים בר דוד**
2. ראול ואן דורסן
 ע"י ב"כ עו"ד איתן ארז /או ע"י ב"כ עו"ד בן שושן

המשיבים הפורמליים (נתבעים) **2. אלה בילמוס**
2-3): ע"י ב"כ עו"ד לימור נגלר-קרונפלד
3. עדי מנצור
 ע"י ב"כ עו"ד אהוד שטיין

חקיקה שאוזכרה:

חוק הנוטריונים, תשל"ו-1976

חוק אכיפת פסקי-חוק, תשי"ח-1958: סע' 11(ב)

מיני-רציו:

* סילוק על הסף הינו סעד קיצוני הניתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד. מקרה זה בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים סילוק התביעה על הסף. המשך ניהול התביעה עומד בניגוד להסכם פשרה במסגרתו הייתה התחייבות ברורה לסיום כל ההליכים באופן סופי והדדי.

* דיון אזרחי – סילוק על הסף – קבלתו

בקשת נתבעת 1 לאכוף את הסכמת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם פשרה שנערך בבית משפט בתל אביב ולהורות על דחיית התביעה על הסף.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה ופסק:

סילוק על הסף הינו סעד קיצוני הניתן במקרים חריגים בלבד, ורק כשנמצא כי לא נותרה כל אפשרות ממשית לתובע לזכות בתביעתו. בית המשפט מצווה לערוך בירור רציני, מעמיק ומקיף של טענות בעל הדין אשר את תביעתו מבוקש לדחות על הסף. מקרה זה בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים סילוק התביעה על הסף. אין כל אפשרות שהמשיבים יזכו בתביעתם, ואין כל טעם או תוחלת בניהול התביעה דגן תוך השקעת זמן ומשאבים של המערכת השיפוטית.

במסגרת הסכם הפשרה הוסכם כי התביעה הנדונה תידחה. אומד דעת הצדדים בעת חתימת הסכם הפשרה בתאילנד היה סיום כל ההליכים בתאילנד ובישראל באופן סופי והדדי, בלא תנאים ובלא דרישות נוספות שלא נכללו בהסכם הפשרה. בהסכם הפשרה אין כל זכר להתחייבות הצדדים לפנות להליך גישור. התביעה הנוכחית באה בגדר אותם הליכים שהוסכם לסיימם. בנסיבות העניין, המשך ניהול התביעה הנדונה עומד בניגוד חזיתי להסכם הפשרה במסגרתו הייתה התחייבות ברורה למשוך אותה ולא להגישה מחדש.

פסק דין

לפניי בקשת נתבעת 1 (להלן: "הנתבעת 1" או "המבקשת" או "נילי") לאכוף את הסכמת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם פשרה שנערך ביום 6.9.2019 בבית משפט בתאילנד (להלן: "הסכם הפשרה") ולהורות על דחיית התביעה על הסף (להלן: "הבקשה").

רקע עובדתי

1. ההליך דגן הינו חלק ממערכת יחסים מסועפת ונרחבת שבין מר חיים בר דוד (להלן: "התובע 1" או "המשיב" או "חיים") ומר ראול ואן דורסן (להלן: "התובע 2") וחברות שבבעלותם, מצד אחד (שניהם יחד להלן: "המשיבים"), לבין נילי, בעלה מר מנחם בורנשטיין (להלן: "מנחם") וחברות שבבעלותם לרבות חברת Autolink (Pattaya) co.Ltd (להלן: "אוטולינק"), מצד שני.

2. בין חיים ואחרים לבין מנחם, נילי וחברות בבעלות כל אחד מהצדדים, התקיימה במשך שנים מערכת עסקית במסגרתה הוקמו פרויקטים של נדל"ן מניב בתאילנד, בעיר פאטאיה.

מערכת היחסים בין הצדדים עלתה על שרטון והניבה אינספור הליכים משפטיים, שנקט כל אחד מהצדדים, בתאילנד.

יצוין, כי המשיבים ניהלו ומנהלים את מרכז חייהם בתאילנד. נילי שבה לארץ לאחר שנים ארוכות בהן חיה בתאילנד. מנחם עדיין חי בתאילנד.

3. בשלב מסויים נקט חיים שני הליכים בישראל: ת.א. 26444-12-18 חיים בר דוד נ' נילי ומנחם בורנשטיין [פורסם בנבו]. התביעה נדחתה על הסף מחמת פורום לא נאות (החלטה מיום 28.4.2019). הערעור נדחה בהסכמה,

בעקבות הצהרת נילי כי לא תטען טענה של פרום לא נאות ככל שתוגש נגדה תביעה בתאילנד (ע"א 3992/19, [פורסם בנבו] פסק דין מיום 23.11.2020).

ב. ת.א. 8428-06-19 חיים בר דוד וראול ואן דורסן נגד נילי בורנשטיין, אלה בילמוס עו"ד ונוטריונית, עדי מנצור, עו"ד ונוטריון (פורסם בנבו) נתבעים 2-3 להלן: "הנוטריונים".

תביעה זו נגד נילי והנוטריונים היא התביעה מושא בקשה זו.

תמצית טענות הצדדים בתביעה דנן

4. בטרם אדרש לבקשה לסילוק התביעה על הסף, אציין בתמצית את טענות הצדדים בכתב התביעה ובכתבי ההגנה.

התביעה הוגשה ע"ס 3,000,000 ₪ (לצורכי אגרה).

לטענת התובעים (המשיבים), הם נקלעו להליכי סחיטה מתוחכמים במסווה של הגשת קובלנות פליליות בתאילנד שהוגשו כנגדם באמצעות נילי ושותפיה.

במטרה לעקוף ו"לקצר" את לוחות הזמנים לקבלת תמורות כספיות בגין מיזמים משותפים שכשלו, יזמו נילי ומנחם תכנית סחיטה במסגרתה הוגשו קובלנות פליליות כנגד התובעים.

לאחר שבית משפט בתאילנד ציין כי הגשת הקובלנות רוויה בכשלים, ביצעה נילי "תיקונים" ביפויי הכוח על דרך חתימת יפויי כוח עדכניים בפני הנתבעים 2-3, כדי שיפויי הכוח הנוטריונים העדכניים יוגשו מחדש לבית המשפט התאילנדי וכדי להגיש קובלנות חדשות, כאשר יפויי הכוח המאושרים על ידי נוטריון ישראלי נהנים מחזקת התקינות ומהמעמד הראייתי של אישור נוטריון.

לטענת התובעים, "מעשי הנתבעים מעלים תמונה עגומה לפיה הונפקו על ידם אישורים נוטריונים כוזבים, המנוגדים להוראות המחייבות של חוק הנוטריונים, שניתנו בניגוד להרשאה ותוך הפרת חובת הזהירות המוטלת עליהם כלפי צדדים שלישיים". (סעיף 28 לכתב התביעה).

התובעים פרטו בכתב התביעה כשלים חמורים שנפלו לטענתם ביפויי הכוח האמורים (להלן: "יפויי הכוח" או "האישורים הנוטריונים"), תוך שהם מייחסים לנוטריונים התנהלות בלתי חוקית הבאה לידי ביטוי בשורה של מעשים ומחדלים, אשר לטענתם גרמו להם נזקים רבים.

5. הנתבעים מצידם, הכחישו את טענות התובעים וטענו כי האישורים הנוטריונים ניתנו כדין.

בתוך כך, טענה נילי כי הסכם הפשרה שנחתם בין הצדדים כולל הסכמה בדבר דחיית התביעות שהוגשו בישראל ועל כן יש לדחות את תביעת הסרק על הסף.

הסכם הפשרה בתאילנד

6. בלב בקשת הסילוק עומד הסכם פשרה שנחתם בין הצדדים בבית המשפט בתאילנד ביום 6.9.2019. לאחר הליך גישור (לעיל ולהלן: "הסכם הפשרה").

7. עצם קיומו של הסכם הפשרה אינו שנוי במחלוקת ועיקריו (בתרגום מהשפה התאית לעברית) הם:

א. משיכת כל ההליכים בתאילנד- האזרחי והפליליים

עוד הוסכם כי "לאחר משיכת התביעה לא יתאפשר יותר להחזיר את סיבת התלונה שהיוותה סיבה להגשת התלונה, הן עבור התיק האזרחי והן עבור התיק הפלילי" (סעיף 6 להסכם הפשרה).

ב. משיכת כל ההליכים בישראל.

בהסכם הפשרה צוינה באופן מפורש התביעה מושא ההליך, תוך שהוסכם כי: "בתיק התביעה של ... עורכי הדין והנוטריון הציבורי בישראל, מר חיים הגיש היום את המסמכים וטען כי הם מהווים בקשה למשוך את התביעה.... בנוסף מר חיים הוסיף שבמקרה האמור, מר חיים רוצה לסיים את ההליכים ומוותר על האפשרות לתבוע בגין ההליכים שבוטלו" (סעיף 8 להסכם הפשרה).

ג. חיים ישלם לידי מנחם ו/או למי מטעמו כספים המגיעים לו (סעיפים 2.1 ו-5.2 להסכם הפשרה).

חיים יעביר לידי מנחם ו/או מי מטעמו נכסי מקרקעין בגדרי הליכים שהתנהלו בין הצדדים (סעיפים 2.2 ו 5.3 להסכם הפשרה).

ד. הצדדים ימנו רואה חשבון בתאילנד לצורך בדיקת טענות שונות שנמנו בגדרי ההליכים שהתבררו בפני הערכאות בתאילנד, ובפרט לצורך בחינת טענות מנחם ונילי למעשי הונאה, גניבה וזיוף בתאגידים המשותפים (סעיפים 2.4, 5.4, 9 להסכם הפשרה).

תמצית הבקשה לסילוק התביעה על הסף

8. המבקשת עותרת לאכוף את הסכם הפשרה ולהורות על דחיית התביעה על הסף.

9. הסכם הפשרה נחתם על ידי הצדדים כפי שצוינו בו, לאחר הליכי גישור מהותיים שתנהלו בפני הערכאות המוסמכות בתאילנד.

בא כוחה של נילי בתאילנד, עורך הדין סונגפול (להלן: "עו"ד סונגפול"), חתם בשמה על הסכם הפשרה.

10. מרבית רכיבי הסכם הפשרה בוצעו:

א. כל ההליכים שהתנהלו בתאילנד נמחקו בהסכמת הצדדים (להוציא הליך בודד שאינו מתנהל בין הצדדים לתיק דנן, אשר נותר תלוי ועומד בהסכמת הצדדים).

ההליכים שנמחקו בתאילנד כוללים, בין היתר, את ההליכים בגדרם נעשה שימוש באישורים הנוטריונים מושא הליך זה.

נכון להיום עומדת תביעה זו שעניינה טענה לעוולות ולנזקים בגין נקיטה בהליכי סרק (שלא היו כאלה) המושתתת על הליכים שנמחקו ואינם קיימים עוד נוכח הסכם הפשרה.

ב. חיים שילם בפועל כספים בתאילנד למנחם ו/או מי מטעמו מכוח הסכם הפשרה.

ג. חיים העביר בפועל נכסים על שם מנחם ו/או מי מטעמו מכוח הסכם הפשרה.

ד. כל שנותר להשלמת ביצוע הסכם הפשרה הוא הגשת בקשות מתאימות לדחיית שני ההליכים בישראל (תביעה זו והערעור, אשר בינתיים נמחק); וכן מינוי רואה חשבון, כאמור לעיל.

11. נוכח הסכם הפשרה בתאילנד בדבר דחיית ההליכים בישראל, העבירו ב"כ המבקשת לב"כ המשיבים טיוטות בקשה מוסכמת לדחיית התביעה דנן וכן ההליך החופף לו, אך נענו בסירוב.

12. הסכם הפשרה מעגן את הסכמת הצדדים לסילוק ההליכים בתאילנד ובישראל.

13. המשיבים שינו עורם ולאחר שחתמו על הסכם הפשרה, נוהגים כיום כמי שלא מחוייבים אליו חרף לשונו הברורה.

14. אין יסוד לטענת המשיבים כאילו על הצדדים לפנות הליך גישור על מנת לדון בדרישתם לקבלת "פיצוי" מנילי ועל מנת לדון בהתחייבות נילי ומנחם להימנע מהגשת הליכים חדשים בתאילנד.

דרישות אלה מצד המשיבים לא קיבלו כל ביטוי בהסכם הפשרה, לא הועלו במסגרת המשא ומתן בתאילנד ולא בתכתובות בין ב"כ הצדדים.

התעקשות המשיבים לקיים הליך גישור בישראל, בנוסף להליך הגישור שהתנהל בתאילנד, כתנאי לקיום הסכם הפשרה, מהווה שימוש לרעה בהליכי בית משפט.

15. הסכם הפשרה כשלעצמו מעיד על כך שהמשיבים הודו שבדין נפתחו נגדם הליכים בתאילנד, וממילא עולה מהסכם הפשרה כי ההליכים שננקטו כנגדם בתאילנד לא היו הליכי סרק ו/או הסבו להם נזקים ברי פיצוי.

ממילא, מרגע שההליכים בתאילנד סולקו על הסף, הרי לא תיתכן פסיקה בתאילנד לפיה המשיבים זכו בדיון, משכך אין תוחלת להליך דגן שעה שחלק מיסודות העילה שבבסיס התביעה לעולם לא יוכלו להתקיים.

16. ישראל אינה הפורום הנאות לבירור התיק דגן; התביעה לגופה נעדרת יסוד ודינה להיות מסולקת על הסף, וממילא כי אין נזק בר פיצוי.

תמצית תשובת המשיבים (התובעים)

17. המשיבים טוענים להיעדר סמכות עניינית של בית משפט זה לדון בבקשה לסילוק על הסף.

18. הצדדים לתביעה זו אינם צד ישיר להסכם הפשרה שנחתם בתאילנד בחסות "המגשר התאילנדי".

19. התובעים עומדים על בירור התביעה ואינם מסכימים למחיקתה מאחר שההסכמות האמתיות שנחתמו בפני הערכאה התאילנדית מתנות את מחיקת ההליך בניהול הליך גישור בישראל.

20. הסכמות הצדדים הופרו על ידי המבקשת ברגל גסה.

21. לא הוגשה בישראל תביעה לאכיפת הסכם הפשרה.

נוכח קיומה של מחלוקת לגבי פרשנותו ו/או ביצועו של הסכם שניתן לו תוקף של פסק דין בערכאה שיפוטית כלשהי בעולם, יש לבררה בגדר תביעה אזרחית חדשה ולא ניתן להכריע בה לראשונה באופן אגבי תוך ניסיון לכפות על המשיבים סילוק תביעתם על הסף.

22. הימנעות מכוונת של המבקשת מהגשת תצהיר, אומרת דרשני.

23. ישיבת הגישור הראשונה נערכה ב-21.8.2019 בהשתתפות התובעים וכן חברת אוטולינק מנחם בורנשטיין ועו"ד סונגפול. הוסכם על ישיבה נוספת וזו נקבעה ל-6.9.2019.

בסמוך לשיבת הגישור השנייה, הובהר ע"י ב"כ המשיבים כי ההסכמות בתאילנד לא חלות על עילות התביעה דנן ובפרט כלפי הנוטריונים שהוציאו תחת ידם מסמכים כוזבים, ועל מנת לסיים את כלל ההליכים יש לנהל הליך גישור בישראל, ואף הציעו כמגשר את כבי' השופט בדימוס עדי זרנקין.

ביום 6.9.19 התקיימה ישיבת גישור בפני בית המשפט התאילנדי, במסגרתה הבהירו המשיבים כי כל הסכמה הקשורה לתובענה בישראל נובעת מרצון טוב לסיים את כלל ההליכים ולחסוך בעלויות, והיא מותנית בניהול הליך גישור בישראל במסגרתו תוכרע שאלת סיום ההליכים בישראל, החזר הוצאו המגיעות למשיבים, תשלום על נזקיהם והתחייבות שלא יוגשו תביעות עתידיות באותו עניין.

במהלך הישיבה הציגו המשיבים מסמך לפיו יורו לעורכי דינם למחוק את התובענות רק לאחר שיתקיים הליך גישור בישראל במטרה להסדיר את כל המחלוקות לרבות הפיצוי בגין נזקיהם של התובעים והחזר הוצאותיהם (נספח 1 לתשובת המשיבים, להלן: "המכתב").

24. המסמך היחיד שיש לו ביטוי הוא המכתב המתנה כל הסכמה בניהול הליך גישור. למכתב אף ניתן תוקף ואישור מצד המגשר התאילנדי.

25. מנחם הבין את משמעות הדברים ואף לווה מרחוק על ידי באי כוחו בהליך דכאן. הוא אף ניסה להחתים המשיבים על נוסח בקשה לפיו הם מסכימים לדחיית ההליכים ללא צו להוצאות, מסמך שנדחה ולא נחתם.

26. הסכם הפשרה הוא בעל תנאי מתלה. קרי כל עוד לא נוהל הליך גישור אשר יכריע בעניין הנזקים שנגרמו למשיבים והחזר הוצאותיהם, אין כל הסכמה למחיקת ההליכים.

27. לא התגבשו הסכמות בין הצדדים ועל כן אין לחסום את המשיבים מלברר את תביעתם.

28. אין ממש בטענות המבקשת בדבר ביצוע הסכם הפשרה:

הטענה כאילו חיים שילם בפועל כספים למנחם בתאילנד – היא סילוף המציאות. חיים לא שילם שקל אחד למנחם או למי מטעמו. הכספים ששולמו מהווים החזרי הלוואות משקיעים בחברות המשותפות. כך קבלו גם המשיבים חלק מהחזרי הלוואות שלהם. הכספים שולמו על ידי חברת ויסטה דוולופמנט.

כך גם באשר לטענה כי חיים העביר בפועל נכסים על שם מנחם או מי מטעמו – בניגוד לנטען עסקינן בחלוקת דירות בעין מהחברות המשותפות לכלל המשקיעים כנגד קיזוז הלוואות בעלים שנתנו לחברות.

לעניין מינוי רואה החשבון – המדובר במינוי לצורך ביקורת בחברות ולא לביצוע ביקורת חקירתית כטענת הנתבעת 1.

תמצית תגובת המבקשת (הנתבעת):

29. תשובת המשיבים אינה מתייחסת לטענה כי משסולקו ההליכים בעקבות הסכם הפשרה, הרי שלא ניתן לברר את התביעה.

30. לבית המשפט סמכות לדון בהסכם הפשרה.

31. המבקשת היא צד להסכם הפשרה והעובדה כי לא נכחה בתאילנד במעמד החתימה עליו לא מעלה או מורידה מכך. המבקשת סברה כי נכון כי מי שיגיש תצהיר על שאירע בתאילנד יהיה מי שנכח במעמד החתימה.

32. הסכם הפשרה נחתם במטרה לסיים את ההליך הזה כלפי כל הנתבעים ללא יוצא מהכלל וזאת על דרך דחיית התביעה.

33. טענות המשיבים, כמו גם הסכם הפשרה, מלמדות כי ההליכים בתאילנד נפתחו כדין.

34. לעניין הכספים שהועברו למבקשת ואחרים בעקבות הסכם הפשרה – אלו אכן אינם מהווים פיצוי, אלא כספים להם היו זכאים.

35. המסמכים שצירפו המשיבים, ובכלל כך המכתב (נספח 1) לא היו חלק מהסכם הפשרה ועומדים בסתירה לו.

הפנייה של חיים לבא כוחו במכתב (נספח 1) אינה יכולה להיות חלק מההסכמות ו/או לחייב אדם פרט לחיים.

המכתב הוא חסר פשר שכן אין בשיטת המשפט בישראל משמעות להוראה "להסיר" הליכים.

36. מבוקש לאכוף את הסכמת הצדדים בהסכם הפשרה ולהורות על דחיית התביעה על הסף.

המסגרת הראייתית

37. מטעם המבקשת העידו מנחם ועו"ד סונגפול אנאנון (בהיוודעות חזותית מתאילנד). מטעם המשיבים העיד חיים.

38. המוצגים שהוגשו:

פסק דין שניתן בבית המשפט בתאילנד ביום 8.7.2019 - נ/1.

פרוטוקול חקירת המבקשת בתאילנד - נ/2.

תצהיר גילוי מסמכים מטעם חיים - נ/3.

דיון ומסקנות

39. ההלכה הכללית המושרשת היטב בפסיקה, היא כי לא בנקל יורה בית המשפט על סילוק תובענה על הסף טרם שמיעת הראיות - פן יאיין את זכותו של בעל הדין להביא את ריבו בפני בית המשפט, מקום שזכותו לעשות כן, זכות אשר הוכרה כזכות חוקתית מהמעלה הראשונה.

לפיכך, שומה על בית המשפט לנהוג בזהירות רבה בבואו לשקול את הסעד שעניינו סילוק תובענה על הסף, ולהמעיט בנכונות להיעתר לו. בית המשפט מצווה לערוך בירור רציני, מעמיק ומקיף של טענות בעל הדין אשר את תביעתו מבוקש לדחות על הסף.

40. לאחר בחינה מעמיקה של החומר שבפניי, ולאחר שהזהרתי עצמי כמתחייב, מצאתי כי מקרה זה בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים סילוק התביעה על הסף.

להלן יפורטו נימוקי המסקנה בדבר סילוק התביעה על הסף.

41. תחילה, יש להסיר מן הדרך את טענות הסף שהעלו המשיבים.

המשיבים טוענים כי הצדדים לתביעה אינם צד ישיר להסכם בתאילנד ואף לא הוגשה תביעה חדשה לאכיפת הסכם הפשרה בישראל.

אין בידי לקבל מי מטענות אלה.

אמנם, כאשר מדובר במי שמבקש לבטל פסק דין שניתן בהסכמה מחמת טעמים הנוצצים בפן ההסכמי, מחובתו לנקוט בתביעה עצמאית לצורך כך (ע"א 7398/00 נחמן גולדברג, עו"ד – כונס נכסים נ' ועד הנאמנים לנכסי הווקף המוסלמי בתל-אביב-יפו, נז(6) 730 (2003)). דא עקא, אין זה המקרה שבפנינו, במסגרתו מבוקש לאכוף את פסק הדין שנתן תוקף להסכמת הצדדים בבית המשפט בתאילנד. לעניין זה נקבע כי הכרה בפסק זר יכולה להיעשות באופן אינצידנטלי בהתאם לסעיף 11(ב) לחוק אכיפת פסקי חוץ תשי"ח-1958, על פי שיקול דעת בית משפט אם ראה שמן הדין ומן הצדק לעשות כן (ע"א 4525/08 בתי הזיקוק לנפט בע"מ נ' New Hampshire Insurance Co. (פורסם בנבו, 15.12.2021).

משכך אין מניעה לדון בשאלת אכיפת הסכם הפשרה בגדרי ההליך הנוכחי ומהנימוקים שיפורטו להלן, אכן יש לאוכפו.

המשיבים תולים יהבם ברע"א 1932/18 מוגדאם מוסא נמבר נ' ג'ק רושל (נבו, 29.03.2018) שם נקבע כי: "במקרה של מחלוקת לגיטימית לגבי ביצועו של הסכם אליו הגיעו הצדדים (גם אם ניתן לו תוקף של פסק דין) יש, ככלל, לבררה תחילה בגדר תובענה אזרחית ולא להכריע בה לראשונה בהליך של בזיון בית משפט".

אלא, שפסק דין זה אינו מסייע למשיבים ולו מחמת כך ששם דובר בבקשה לביזיון בית משפט, על ההשלכות הכרוכות ביחודיותו של הליך זה, מה שאין כן בענייננו. מכל מקום, באותו עניין נאמר גם כי "נראה אפוא כי יש לפנות להליך של אכיפה מכוח הפקודה רק כאשר "מדובר במחלוקת 'מדומה', מעושה, או במחלוקת המבוססת על עמדה מחוסרת תום לב של אחד הצדדים". קרי, ייתכנו מקרים (הגם שהם חריגים) בהם תהיה הצדקה לאכיפת הסכם אפילו בגדרי בקשה לביזיון. בענייננו אין מדובר בהליך של ביזיון בית משפט ומשכך אין צורך בהצדקה מיוחדת על מנת לדון באכיפת הסכם הפשרה במסגרתו.

כאמור לעיל וכמפורט להלן, ענייננו נמנה על אותם מקרים המצדיקים את בירור הטענות ביחס להסכם הפשרה במסגרת הבקשה לסילוק על הסף, ואין כל הצדקה להפנות את המבקשת לנקוט בתובענה נפרדת.

42. בניגוד לעמדת המשיבים, הרי כמפורט בפתח להסכם הפשרה כמו גם מתוכנו ומהחתומים עליו (בין ישירות ובין באמצעות ייפוי כוח) עולה כי הוא מתייחס לכלל בעלי העניין מטעם כל אחד מהצדדים, קרי: חברת אוטולינק, מנחם נילי וכל הקשורים אליהם מצד אחד, וחיים, החברות בבעלותו, המשיב 2, וכל הקשורים אליהם מצד שני.

כך גם אין בידי לקבל את טענת המשיבים כי דין בקשת הסילוק להידחות מחמת כך שהנוטריונים אינם צד להסכם הפשרה- אמנם הנוטריונים אינם חתומים על הסכם הפשרה ברם התביעה כנגדם אוזכרה בו במפורש (בסעיף 8) באופן שיש לראות בהסכם הפשרה "חוזה לטובת צד שלישי".

43. אין ממש בעמדת המשיבים המבקשים לייחס משמעות לכך שהמבקשת לא הגישה תצהיר מטעמה, באשר הוגש תצהיר על ידי עו"ד סונגופול שחתם בשמה על הסכם הפשרה כמו גם מטעם מנחם הבקיא בכל העובדות.

44. לא מצאתי ממש במי מטענות הסף שהעלו המשיבים בנסיון להדוף את בקשת הסילוק.

משכך אפנה לבחון את הבקשה לגופה.

סילוק התביעה נוכח הסכם הפשרה

45. לעמדת המבקשת, במסגרת הסכם הפשרה הוסכם כי התביעה הנדונה תידחה.

מנגד, המשיבים טוענים כי הסכם הפשרה היה מותנה בתנאי- קיומו של הליך גישור בישראל- אשר לא התקיים, ומשכך אין מקום להיעתר לבקשה.

46. לאחר בחינת הראיות, הריני מבכרת את עמדת המבקשת על פני עמדת המשיבים.

כפי שיפורט להלן, עיון בהסכם הפשרה מעלה כי אין בו כל זכר לקיומו של תנאי חיצוני, ובכלל כך לא מאוזכרת בו התחייבות הצדדים לפנות להליך גישור.

אמנם, הוברר כי עובר לחתימת הסכם הפשרה הציג חיים מכתב המופנה לבא כוחו, עו"ד איתן ארז (נספח 1 לתשובת המשיבים, לעיל ולהלן: "המכתב") במסגרתו יש התייחסות להליך גישור בישראל, ברם מהנימוקים שיפורטו להלן, אין לי אלא לדחות את עמדת המשיבים לפיה הליך הגישור היה תנאי מתלה להסכם הפשרה.

47. להלן יוזכרו שוב סעיפים מרכזיים מהסכם הפשרה:

ב-סעי' 2 צוין, כי חיים נענה להסכם מהתביעה הקודמת, בידי המחאות לתשלום, על סך 3.85 מיליון באט לידי חברת אוטולינק; מסמכים להעברת בית דירות וכן נכסי נדל"ן נוספים, וכן משיכות תיקים.

חברת אוטולינק מצידה הכינה מסמכים למשיכת תביעותיה (סעי' 3 להסכם הפשרה).

לאחר שכל צד בדק את מסמכי הצד השני (סעי' 5) בית המשפט דורש מכל צד לחתום על מסמך הבקשה; חיים העביר ההמחאה וכן מסמכי העברת בית הדירות לידי מנחם.

סעי' 6 להסכם מציין כי שני הצדדים הצהירו כי הם מעוניינים בסיום העניין, הן בתיקים הפליליים והן בתיקים האזרחיים.

לאחר משיכת התביעה לא יתאפשר יותר להחזיר את סיבת התלונה שהיוותה סיבה להגשת התלונה.

לקיחת דו"ח זה של הליך הדיון מהווה מכתב הסכמה לוותר על זכויות ולהסכים ליישב מחלוקת בדרך אחרת.

ההליך היחיד שסויג הוא תיק פלילי 304/2019, אשר צד שלישי, מר פרביט מבקש להמשיך בו (להלן: "התיק בעניין פרביט").

סעי' 7 להסכם הפשרה קובע כי בכל מקרה בו שני הצדדים הגישו תביעה – אם המסמכים המיועדים למשוך את התיק או למשוך את התביעה הנגדית או למשוך את הערעור מוגשים באופן חלקי, "שני הצדדים יתייחסו לדו"ח זה כבקשה למשיכת התיק, התביעה הנגדית או הערעור - בתהליך לו הצד השני לא יתנגד".

לבסוף, סעי' 8 מציין מפורשות כי בתיק התביעה של מר חיים נגד אוטולינק, מנחם, נילי ועורכי הדין והנוטריון הציבורי בישראל, "מר חיים הגיש היום את המסמכים וטען כי הן מהווים בקשה למשוך את התביעה... מר מנחם בדק ואישר את נכונותם".

בסיפא לסעי' 8 הודגש כי: " בנוסף מר חיים הוסיף שבמקרה האמור, מר חיים רוצה לסיים את ההליכים ומוותר על האפשרות לתבוע בגין הליכים שבוטלו".

48. הנה כי כן, הסכם הפשרה משקף באופן ברור את הסכמת הצדדים "למשיכה" הדדית וסיום של כל ההליכים המשפטיים, הן האזרחיים והן הפליליים (למעט התיק בעניין פרביט, כאמור בסעיף 6 להסכם).

במסגרת הסכם הפשרה חיים הצהיר מפורשות, באופן שאינו משתמע לשתי פנים (ומכל מקום, לא אמור להשתמע לשתי פנים), כי הוא מתעתד להביא לסילוק כל ההליכים המתנהלים בישראל וכי הוא מוותר על הזכות לתבוע בגין ההליכים שבוטלו.

כאמור, הסכם הפשרה אינו מאזכר התחייבות לקיום הליך גישור ואינו מוסיף כל תנאי לסיום הדדי של ההליכים.

49. בצד זאת, מן הראיות עולה כי במסגרת הדין בתאילנד, הציג חיים את המכתב, נספח 1 לתגובת המשיבים. המכתב מופנה לעו"ד איתן ארז ובו נאמר: "במסגרת הליכי גישור בבית המשפט בתאילנד, אני ממנה אותך בזאת לפעול בשמי ולהגיש בקשה להסרת כל ההליכים האזרחיים בישראל בעניין זה באמצעות הליך גישור בישראל עם הנתבעים".

לא מצאתי כי יש במכתב זה כדי לתמוך בגרסת המשיבים.

50. בהתייחס למכתב זה העיד מנחם:

"כשהגענו לקטע הזה אני הבאתי מכתב שהכין אותו עורך הדין שלי, שאמור לבטל את התיק בישראל, וחיים בא לבית המשפט עם מסמך שכתב לו אדון ארז. אני אמרתי לבית המשפט באותו רגע, אני, אם אנחנו עושים עכשיו Settlement agreement, גמרנו את העניין והסכמנו על כל מה שהסכמנו, אני לא אחתום על מסמך כזה... ... ולכן אמר לי השופט עזוב את המסמכים האלה, אתה הבאת את הוורסיה שלך, הוא הביא את הוורסיה שלו. אני אכניס כאן סעיף שהחווה שהסכמת שזה Settlement סופי שהסכמתם ביניכם, ובמידה ויהיה חילוקי דעות כמוש יש לנו פה עכשיו ומבזבזים את הזמן של כולם, כתוב בפירוש בסעיף מספר 7 שהחווה הוא הסכם סופי וכל צד מתחייב לבטל את התיק נגד הצד השני" (עמ' 22-23 לפרוטוקול).

עדות זו של מנחם מקובלת עלי, בהיותה מתיישבת עם מכלול הראיות, כמו גם עם סעיפי הסכם הפשרה, החוזרים ומבהירים כי יש הסכמה למשיכה הדדית של כל ההליכים בין הצדדים, ללא כל תנאי.

51. חיזוק לגרסתו של מנחם מוצא ביטוי בסעיף 7 להסכם הפשרה הקובע כי במקרה של מחלוקת, שני הצדדים יתייחסו "לדו"ח זה", דהיינו, להסכם הפשרה כבקשה למשיכת התיק.

מקובלת עלי הטענה כי סעיף זה נועד להבטיח, שגם אם נוסח בקשות הסילוק שיוגשו לא היה ברור, אזי העיקר- סיום כלל ההליכים, מובטח באמצעות סעיף 7 האמור.

52. עוד ראוי ליתן את הדעת לנוסחו של המכתב ממנו עולה כי הפניה להליך גישור מהווה "אמצעי" להסרת ההליכים. במילים אחרות, הייתה התחייבות עקרונית לסיום ההליך, אלא שהתבקש לבצעו "באמצעות הליך גישור בישראל".

משמעות הדברים היא, כי בניגוד לטענת המשיבים כאילו מדובר "בתנאי מתלה" הרי מניסוח המכתב כמו גם ממכלול הראיות עולה, כי לא מדובר בתנאי אלא במנגנון המתייחס לאופן היישום של ההסכמה בדבר סיום ההליכים.

53. בתצהירו הצהיר חיים כי הסכמתו לסיום ההליכים בישראל הייתה "מותנית בניהול הליך גישור בישראל במסגרתו תוכרע שאלת סיום ההליכים בישראל, החזר הוצאות המגיעות לי ולראול, תשלום על נזקים שנגרמו לנו והתחייבות שלא יוגשו תביעות עתידיות בישראל" (סעיף 18 לתצהיר חיים).

אין בידי לקבל את גרסתו האמורה של חיים בהיותה בלתי עקבית ונטולת היגיון, כפי שיפורט להלן.

54. ראשית כאמור, לתנאים האמורים שצוינו על ידי חיים בתצהירו, אין כל זכר, ולו ברמז בהסכם הפשרה. ככל שהיו דרישות כספיות שנתרו לחיים, מצופה היה כי אלה יוזכרו בהסכם הפשרה, ובהיעדר אזכור כאמור, הדעת נותנת כי לא היו כאלה.

נוסחו של הסכם הפשרה מדבר בעד עצמו ואינו מותיר מקום לספק כי כלולות בו התחייבויות לסילוק הדדי של ההליכים, ללא תנאים.

הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שבהסכם הפשרה כלולות התחייבויות כספיות של חיים כמו גם התחייבות להעברת זכויות בנכס מקרקעין.

אין כל היגיון בכך שחיים יתחייב בהתחייבויות משמעותיות שכאלה, ומנגד לא יזכיר ולו במילה כי יש לו דרישות כספיות משלו.

55. עוד יצויין כי מעדותו של מנחם עולה כי הסכם הפשרה בוצע ברובו: כך המבקשים סילקו את כל ההליכים שנקטו כנגד חיים, וחיים מצידו העביר כספים וזכויות בנכסים לפי המוסכם.

חיים טוען כי "לא שילמתי שקל אחד לבעלה של המבקשת או למי מטעמו. הכספים האמורים מהווים החזרי הלוואות משקיעים בחברות משותפות", ועוד כי העברת הזכויות עניינה "חלוקת זירות בעין מהחברות המשותפות לכלל המשקיעים כנגד קיזוז הלוואות בעלים שנתנו לחברות" (סעיפים 27-28 לתצהיר חיים).

טענות אלה אינן ברורות. האם כוונתו של חיים היא כי לא קיים את התחייבויותיו לפי הסכם הפשרה? תמוה.

מכל מקום, אין חולק כי ההליכים שננקטו כנגד חיים בתאילנד סולקו, באופן המצדיק גם את סילוקם של ההליכים שנקט חיים בישראל, בהתאם למוסכם.

56. גרסת המשיבים אינה סבירה.

מדוע יתחייבו הצדדים לנהל הליך גישור מהותי בישראל, לאחר שניהלו הליך גישור מאומץ בתאילנד, ומדוע שיסכימו, באופן בלתי מאוזן, כי הליך גישור כזה יהווה תנאי לסילוק התביעות בישראל לאחר שסולקו התביעות בתאילנד?

מדוע שולמו למנחם כספים והועברו אליו זכויות בנכסי נדל"ן, שעה שיש לו חובות נטענים כלפי חיים, מה עוד שחובות אלה כלל לא אוזכרו בהסכם הפשרה?

הדברים מקבלים משנה תוקף עת חיים טוען כי הוא זכאי לפיצוי בסך של לא פחות ממיליון ₪! (עמ' 61 שורה 34 לפרוטוקול).

חיים לא ידע ליתן הסבר מניח את הדעת לשאלה, מדוע אם ציפה לקבל ממנחם כמיליון ₪, לא קיזז סכום זה או חלקו במסגרת הסכם הפשרה או לפחות ציין את קיומו (עמ' 62 לפרוטוקול).

חיים טוען כי במסגרת הגישור אשר היה אמור להתקיים, הוא מצפה לפיצוי בגין ניהול ההליכים בחו"ל כמו גם לסנקציה שתוטל על המבקשת באם תיתבע פעם נוספת בחו"ל (עמ' 47 שורות 13-8 לפרוטוקול) וכן כי מנחם חב בפיצוי כלפיו (עמ' 47 שורות 30-24 לפרוטוקול).

דא עקא, חיים לא ידע לתת מענה לשאלה מדוע לא צוינו התחייבות נטענות אלה בהסכם הפשרה. כעולה מהפרוטוקול:

ש. יופי, אתה יכול להצביע לי על המקום בהסכם הפשרה שבו הוזכר שמנחם בורנשטיין או גברת נילי בורנשטיין ישלמו לך פיצוי כספי?
ת: זה יהיה במסגרת הסכם הפשרה בישראל.

ש: עוד פעם, בוא נשאל את השאלה עוד פעם, גברתי, אולי תוכלי לעזור לי, יש מקום בהסכם שבו זה כתוב שישלמו לך כסף?

ת: לא.

ש: או קיי, האם יש מקום שבו כתוב בהסכם שבמסגרת הליך גישור בישראל יתחייבו לא לתבוע בחו"ל?

ת: לא. (עמ' 48 לפרוטוקול).

ובהמשך :

ש. איפה אני רואה אינדיקציה לאותם הנושאים שאתה מעלה?

ת: אין אינדיקציה, האינדיקציה היחידה זה שצריך להתבצע גישור בישראל.

ש: ואם בגישור הזה היו אמורים לעלות נושאים כל כך משמעותיים, כמו פיצוי בסכומי עתק שאתה טוען שמגיע לך, כמו סנקציות, זה לא היה אמור למצוא ביטוי באיזושהי תכתובת לפני ההסכם הזה?

ת: זה לא נכנס כאן להסכם. (עמ' 73 לפרוטוקול).

57. כמו כן לא ניתן להתעלם מהתכתובת שהתנהלה בין ב"כ הצדדים קודם לדיון בתיק זה, במסגרתה ציינה ב"כ של חיים בהודעה מטעמה כי: "מאחר שמדובר בלתת להסכמות בין הצדדים "מעין חותמת" של המגשר לא יהיה צורך בחיוב שעות עבודה מרובות" (הודעת מייל מיום 29.6.2020 נספח 4 לבקשה).

חיים לא ידע להסביר כיצד מתיישבים הדברים שנאמרו על ידי עורכת דין מטעמו באופן המלמד כי כוונת הצדדים הייתה להליך גישור שיהווה רק "מעין חותמת", עם גרסתו המשופרת בדבר הנושאים המהותיים שעתידיים להתברר בגישור (עמ' 58-59 לפרוטוקול).

בנוסף, גם בהודעה שנשלחה על ידי בא כוחו של חיים ביום 16.9.2020 (נספח 4 לבקשה) אין זכר לדרישה בדבר פיצוי כספי או בדבר תנאים מהותיים לסיום ההליכים (עמ' 59 שורות 28-31 לפרוטוקול).

58. עולה איפוא, כי הטענה כאילו המשיבים חייבים לחיים "פיצוי" אותו יש להסדיר בהליך גישור, לא מצאה ביטוי, לא בהסכם הפשרה ולא בתכתובת בין הצדדים.

59. במהלך חקירתו טען חיים כי הליך הגישור נועד להסדיר שתי סוגיות :

חיוב המבקשת בפיצוי בגין הליכים בחו"ל וכן סנקציה אם היא תנקוט עוד פעם הליכים בחו"ל (עמ' 47 שורות 13-4 לפרוטוקול).

בהמשך, הוסיף חיים וטען כי במסגרת הגישור הוא מבקש שגם מנחם ייטול על עצמו את ההתחייבויות האמורות (עמ' 47 שורות 30-15 לפרוטוקול).

הטענה בדבר הסכמה להתנות את הסכם הפשרה בקיומו של הליך גישור בתיק הנוכחי, על מנת לקבל התחייבויות מאת מנחם, אינה מתיישבת עם העובדה כי מנחם כלל אינו צד הליך כאן.

60. עוד ראוי לציין כי במהלך חקירתו של חיים הוצג לו פרוטוקול הדיון שהתנהל בתאילנד בתיק 216/2563 (עמ' 55-56 לפרוטוקול). מהפרוטוקול עולה כי שם נטען על ידי המשיבים כי מטרתו של הגישור הייתה למנוע מנתבעים 2-3 (הנוטריונים) להגיש בעתיד תביעות אזרחיות או פליליות.

לא ניתן לקבל הסבר זה שכן, בהינתן כי הנתבעים 2-3 (הנוטריונים) אינם צד ישיר להסכם הפשרה, הרי ממילא לא ניתן במסגרת הסכם הפשרה להטיל עליהם התחייבויות כדוגמת ניהול הליך גישור.

61. הריני דוחה את ניסיונו של חיים לטעון כאילו הליך הגישור היה אמור להסדיר סוגיות מהותיות, אשר במידה שלא יוסדרו הוא לא יהי מחוייב להסיר את ההליכים שנקט בישראל (עמ' 70 שורות 15-33 לפרוטוקול).

עמדתו של חיים לפיה אם אין הסכמות בגישור, הוא פטור מלהסיר את ההליכים בישראל, אינה מתיישבת עם התחייבותו הברורה בהסכם הפשרה להסרת כל ההליכים, לרבות התביעה דן.

62. לאחר בחינת הראיות, מצאתי לנכון לקבל את עמדת המבקשת לפיה אומד דעת הצדדים בעת חתימת הסכם הפשרה בתאילנד היה סיום כל ההליכים בתאילנד ובישראל באופן סופי והדדי, בלא תנאים ובלא דרישות נוספות שלא נכללו בהסכם הפשרה.

הראיות מצביעות על כך שהגישור המאוזכר במכתבו של חיים לבא כוחו- עו"ד ארז, הינו מנגנון המהווה אמצעי ליישום הסרת התביעות. דהיינו, מדובר בדרך הטכנית להסרת התביעות- "**באמצעות הליך גישור בישראל**", ולא בתנאי מתלה בו מותנה הסכם הפשרה.

משכך, הריני דוחה את עמדת המשיבים כאילו הליך הגישור מהווה תנאי מתלה אשר לא התקיים.

ממכלול הראיות עולה כי במסגרת הסכם הפשרה התחייבו הצדדים למשוך באופן הדדי את כל ההליכים שנקטו על ידם ו/או על ידי מי מטעמם (למעט הליך ספציפי שאינו לענייננו) וזאת ללא תנאים נוספים.

63. הסכם הפשרה, כעולה מנוסחו ומתוכנו, נועד להביא לסיום מוחלט של ההליכים ההדדיים בין הצדדים ולשים קץ לתביעות המרובות ולהליכים השונים האזרחיים והפליליים שנקטו על ידי הצדדים.

התביעה הנוכחית באה בגדר אותם הליכים שהוסכם לסיימם, תוך שהיא מצאה ביטוי מפורש בהסכם הפשרה.

בנסיבות העניין, המשך ניהול התביעה הנדונה עומד בניגוד חזיתי להסכם הפשרה במסגרתו הייתה התחייבות ברורה למשוך אותה ולא להגישה מחדש.

סגירת ההליכים בתאילנד

64. זאת ועוד. במסגרת תביעתם טוענים המשיבים לנזקים שנגרמו להם כתוצאה מהליכים שננקטו נגדם בתאילנד מחמת שימוש בייפויי הכוח הנוטריונים בהם נפלו (לשיטתם) פגמים.

דא עקא, חיים אישר כי כל ההליכים שהוגשו בתאילנד מכוח אותם ייפויי הכוח נסגרו אחרי הסכם הפשרה ובעקבותיו (עמ' 44 שורות 23-34 לפרוטוקול).

במצב דברים זה, ממילא אין תוחלת בבירור התביעה הנוכחית העוסקת בנזקים נטענים בגין הליכים בתאילנד, כאשר כל ההליכים האלה הסתיימו ונסגרו זה מכבר.

פסק הדין מיום 8.7.2019

65. בנוסף טוענת המבקשת, כי יש לסלק את התביעה על הסף מאחר שנכון להיום נקבע בהליך שהתנהל בבית משפט בתאילנד (פסק דין מיום 8.7.2019 בתיק 226/2562, 825/2562, מוצג נ/1) כי ייפויי הכח מושא ההליך אינם פסולים בהתאם לדין התאי ולמעשה לא נדרשו לצורך נקיטת הליכים כנגד המשיבים בתאילנד. משכך, לא ניתן לטעון שייפויי הכוח "אפשרו" נקיטה בהליכים שהסבו למשיבים נזקים (מוכחשים).

לא נעלמה מעיני העובדה כי הבקשה לסילוק על הסף לא איזכרה את פסק הדין נ/1 והעתקו לא צורף אליה. חרף האמור, לא מצאתי מקום לזקוף מחדל זה לחובת המבקשת, אלא סבורני כי יש לזקפו לחובת המשיבים:

עיון בפסק הדין נ/1 מעלה כי הוא ניתן ביום 8.7.2019 בהליך שהמבקשת לא הייתה צד לו. פסק הדין מתייחס להליכים שננקטו מכוח אותם ייפויי כוח מושא התביעה הנדונה כאן. משכך, חובה היה על המשיבים לאזכר את פסק הדין הן בכתב התביעה והן בתצהיר גילוי המסמכים מטעמם, אלא שהם לא עשו כן.

תצהיר גילוי המסמכים (נ/3) מטעם חיים מעלה כי אין בו זכר לפסק הדין נ/1, אשר אין ספק כי הוא רלוונטי להליך כאן.

ראוי לציין כי תקנות סדר הדין האזרחי רואות בחומרה רבה הימנעות מגילוי מסמך, ומשכך נקבע כי אי גילוי מסמך "מזיק" עשוי להביא למחיקת כתב הטענות.

מחדלם של המשיבים והימנעותם מחשיפת פסק הדין נ/1 הרלוונטי להליך, רובצת לפתחם ועומדת לחובתם. אין מקום לכך שמהמשיבים יצאו נשכרם ממחדלם שלא לגלות ולא לאזכר את פסק הדין נ/1.

טעם נוסף המצדיק התייחסות לפסק הדין נ/1 נעוץ בכך שהמבקשת העלתה בבקשתה לסילוק על הסף את הטענה כי ייפוי הכוח נחתמו ואושרו כדין, כאשר למעשה פסק הדין נ/1 מאשש טענות אלה.

66. נוכח האמור, ראוי לתת את הדעת להליך שהתנהל בתאילנד בקשר לייפוי הכוח ולפסק הדין (נ/1) שניתן במסגרתו.

חיים וכן מר הרמן ואן גוכט תבעו את חברת אוטולינק ואת מר סומפונג אננוט (הכוונה לעו"ד סונגפול) ואת גב' ויפרט ג'נטאודום (תיק מס' 226/2562, 825/2562). בהליך זה נטען כי הנתבעים הנפיקו מסמך אימות חתימה מזויף כשהעדים בו לא חתמו כעדים אמיתיים ולא עשו זאת לפני עורך המסמך. עוד נטען כי ייפוי הכוח לא נעשה בישראל אלא במשרד עורך הדין סונגפול.

בית המשפט בתאילנד דחה את התביעה, ובין היתר קבע, כי כלל לא נדרש אימות בפני נוטריון.

וכך נקבע בפסק הדין נ/1:

"לפיכך, לצורכי התביעה של נתבעת מס 1 לא היה צורך באימות נוטריוני של החתימה, ולכן הנתבעת מס 1 יכולה הייתה להשתמש בייפוי הכוח שבנספח מס 3.. לא צורך לבחון האם האימות הנוטריוני של החתימה בו היה אמיתי או לא... או האם אושר כהלכה על ידי ממשלת אותה מדינה בהתאם לחוק או לא. לפיכך אין בסיס לטענות התובעים בסעיפים 2.1-ו-2.2 לעניין ייפוי הכוח, ארש לטענת שני התובעים לא נוצר במשרד עו"ד "אנאנון".."

עוד נקבע בפסק הדין כי:

"לפיכך אין בסיס הטענה שבסעיף 2.3. כמו כן אימות המסמכים או שימוש בהם על ידי שלושת הנתבעים... אינם נחשבים כזיוף מסמכים ואף לא כעבירה של מסירת ראיות או מידע כוזבים בהליכים פליליים... דין התביעה להידחות".

67. להשלמת התמונה צויין כי, המשיבים הגישו לבתי המשפט בתאילנד תובענות בעניין ייפוי הכוח מושא ההליך כאן, ולאחר ניהול הליכים נדחו תביעות אלה. חיים בחקירתו אישר כי לא התקבלה אף אחת מהתביעות שהגיש בתאילנד בקשר עם ייפוי הכוח (עמ' 54 שורות 19-20 לפרוטוקול).

68. הקביעות בבית המשפט בתאילנד, אשר דחו את טענות המשיבים בקשר לייפוי הכוח ונחיצותם לצורך ההליכים שנקטו שם, מטים את הכף לחובת המשיבים בהליך זה.

סיכום

69. סילוק על הסף הינו סעד קיצוני, הניתן על ידי בית המשפט במשורה ובמקרים חריגים בלבד. בקשה מעין זו תתקבל רק עת נמצא כי לא נותרה כל אפשרות ממשית לתובע לזכות בתביעתו.

לאחר עיון במכלול החומר שבפני, שוכנעתי כי אין כל אפשרות שהמשיבים יזכו בתביעתם, ואין כל טעם או תוחלת בניהול התביעה דנן תוך השקעת זמן ומשאבים של המערכת השיפוטית.

מכל אחד מהנימוקים שצוינו לעיל, לא כל שכן מהצטברותם, יש לסלק את התביעה על הסף.

יובהר כי לא מצאתי כי יש באלו מהטענות אשר הועלו על ידי הצדדים ולא נדונו לעיל, כדי לשנות מהתוצאה.

סילוק התביעה - מחיקה או דחיה?

70. בהינתן הקביעה כי יש לסלק את התביעה על הסף, יש להכריע בשאלה האם יש להורות על מחיקת התביעה או על דחייתה.

71. לאחר ששקלתי את הדברים, הריני קובעת כי דין התביעה להידחות על הסף.

כאמור, באופן פרטני ביחס לתביעה הנוכחית נגד הנוטריונים, התחייבו המשיבים במסגרת הסכם הפשרה, למשוך את התביעה, תוך ויתור על אפשרות לתבוע שוב.

בלשון הסכם הפשרה (המתורגם):

"בנוסף מר חיים הוסיף שבמקרה האמור, מר חיים רוצה לסיים את ההליכים ומוותר על האפשרות לתבוע בגין הליכים שבוטלו" (סעיף 8 סיפא להסכם הפשרה).

שילוב ההסכמה למשוך את התביעה ולסיימה, תוך התחייבות לוותר על האפשרות לתבוע שוב בגין ההליכים שבוטלו, משמעותו היא דחיית התביעה.

72. אשר על כן, הבקשה מתקבלת.

התביעה נדחית.

המשיבים יישאו בהוצאות המבקשת, לרבות שכ"ט ב"כ, בסך 15,000 ₪.

התיק ייסגר.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"ב, 10 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

עידית ברקוביץ 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)